

## Kære Formand

Der har før været konflikter omkring måden at supervisere implementeringen af internationale standarder. Men de seneste uenigheder har ikke bare påvirket Applikationskomitéen men også hele ILO's overvågningssystem.

De fleste af de tidligere mere alvorlige konflikter har været forårsaget af eksterne politiske problemstillinger. Men spørgsmålet om strejkeretten er centralt for forholdet mellem arbejdsmarkedets parter.

Bestemmelserne i de grundlæggende ILO-konventioner 87 og 98 er meget generelle. Dette giver god mening, eftersom forholdet mellem arbejdsgivere og arbejdstagere i det daglige er præget af forskellige økonomiske, sociale, strukturelle og politiske forhold.

Organisationsretten dækker over en række forhold som skal forhandles, fremmes og reguleres.

Den tager udgangspunkt i arbejdstagernes ret til at blive enige om fælles tiltag med henblik på at forsvare og fremme deres interesser ved at stå sammen, etablere en organisation efter eget valg, vælge deres repræsentanter, forhandle og, i yderste konsekvens, at tilbageholde deres arbejdskraft.

Ingen af disse specifikke skridt beskrives i detaljer i konventionerne. Men det ville ikke give mening at sige at organisationsretten, som konvention 87 rummer, kun indebærer de førstnævnte rettigheder og ikke den sidste - strejkeretten.

Arbejdsgivernes holdning til strejkeretten er for mig at se en stor trussel mod fremtidens arbejdsmarked.

Vi må huske på, at ILO's arbejde er helliget det formål at fremme social retfærdighed og fremme internationalt anerkendte menneske- og arbejdstagerrettigheder.

Jeg vil derfor gerne sige følgende til arbejdsgiverne og regeringerne: - Bare at ønske noget betyder ikke, at det bliver til virkelighed. Glem ikke at strejkeretten er en menneskerettighed.

Vi arbejdstagere kræver ikke foreningsfrihed som kompensation for noget andet. Lad os derfor i stedet gå hånd og hånd og fokusere på de udfordringer, vi står overfor med henblik på at skabe social retfærdighed.

Jeg glæder mig over DG-rapporten om initiativet til hundredåret for fremtidens arbejdsmarked. Vi ser frem til debatten. Emner som job, lighed, bæredygtighed, sikkerhed, arbejdskraftbevægelighed og social dialog er de vigtigste emner i vores tid, som Generaldirektøren også sagde i sin tale.

Lad mig understrege to begivenheder i ILO's historie, som vi bør huske på i vores debatter op til hundredårsjubilæet.

Philadelphia-erklæringen fastslog de grundlæggende principper, som organisationen er bygget på, nemlig at: (a) arbejdskraft er ikke en handelsvare: (b) ytringsfrihed og foreningsfrihed er afgørende for vedvarende fremskridt, og fattigdom et hvilket som helst sted udgør en trussel for fremgang overalt.

Erklæringen fastslog også, at særligt de forhold, som er af økonomisk og finansiel karakter skal ses i dette lys og kun accepteres i det omfang, de fremmer og ikke hindrer de fremskridt, der er opnået i medfør af det grundlæggende mål.

Erklæringen fra 1998 om de grundlæggende principper og rettigheder på arbejdspladsen tydeliggjorde, at disse rettigheder er universelle, og at de gælder for alle mennesker i alle stater. Erklæringen anerkender, at økonomisk vækst i sig selv ikke er nok til at sikre lighed, sociale fremskridt og udryddelse af fattigdom.

Jubilæumsinitiativet giver os alle en stor mulighed for - ikke bare at se tilbage på de sidste 100 års historie og resultater - men også at finde ud af, hvad der er nødvendigt for at sikre social retfærdighed.

Min drøm er, at den nye erklæring for social retfærdighed i 2019 vil indeholde de forandringer, vi ønsker skal ske på arbejdsmarkedet.

Jeg mener også, at forandringerne er påkrævede - ikke bare på internationalt plan men også på det nationale plan. Vi skal alle have større opmærksomhed på ILO.

Vi må ikke glemme, at ILO er unik, og at overvågningssystemet er vigtigt, selvom det desværre ikke altid overholdes.

Dette er også tilfældet i Danmark, hvor vi nu fejrer 25-års jubilæum for en verserende sag, der er indberettet af Ekspertkomitéen adskillige gange. Indtil videre har vores regering ikke været i stand til at følge komitéens anbefalinger. Jeg håber den vil gøre det i den nære fremtid.

Nelson Mandela sagde engang, "Et godt hoved og et godt hjerte er altid en formidabel kombination. Men hvis man tilføjer evnen til at tale og udtrykke sig skriftligt, så har man noget helt særligt." Dette er præcist hvad vi har opnået i Komitéen for overgangen fra uformel til formel økonomi.

Vi har muligheden for at vedtage en henstilling som for første gang vil skabe en international ramme for overgangen for millioner af arbejdstagere, hvoraf de fleste er kvinder, fra den uformelle til den formelle økonomi.

Når vi implementerer henstillingen vil millioner af arbejdstagere kunne se frem til anstændigt arbejde.

Lad os arbejde sammen som arbejdsgivere, arbejdstagere og regeringer for at forandre deres liv.

Lad os sammen give arbejdstagerne i den uformelle økonomi chancen for leve et værdigt liv.